

1 péld. alkotmányjogi panasz
szövege előző írásban

Alkotmánybíróság részére

Székesfehérvári Törvényszék elsőfokú bíróság útján

Ügyszám:

IV/11482-0/2018

Székesfehérvár

Pf.: 251

8002

Érkezett:

2018 OKT 02. 2018-11-28

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

10 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

2018 SZEP 19 61.

Példány: 2 Mell: 5+1 meghat.

Az Ügyirat

száma: 10.B.309/18/317

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Hiv. szám: 4.Bf.232/2016/64.

10.B.309/2014/255.

Bfv.I.1182/2017/17.

Alulírott dr. Kreis Gyula Máté ügyvéd

alatti lakos **indítványozó** csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság** 2016. május 12. napján kelt **10.B.309/2014/255. számú ítélete**, a **Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság** 2017. április 27. napján kelt, a kihirdetéssel jogerősség vált **4.Bf.232/2016/64. számú, ítélete**, valamint a **Kúria, mint felülvizsgáló bíróság** 2018. június 26. napján kelt, **Bfv.I.1182/2017/17. számú végzése** alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

a/1. A **Fejér Megyei Főügyészség** 2014. december 10. napján kelt, **B.1465/2013/64/I. számú vádiratában** az indítványozót, mint az ügy VI. r. vádlottját a **Büntető Törvénykönyvről** szóló 2012. évi C. törvény (új Btk.) 165. § (3) bekezdés I. tételébe

ütköző foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés büntettével vádolta meg, és indítványozta, hogy az eljáró bíróság az indítványozóval szemben a Btk. 34. §-a alapján – figyelemmel a 85. § (1) bekezdésére – végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben állapítsa meg, továbbá a Btk. 52. § (1) bekezdés a) pontja alapján tiltsa el indítványozót az orvosi foglalkozástól.

a/2. A fenti vádat a **Fejér Megyei Főügyészség** 2016. április 07. napján kelt, **B.1465/2013/73. számú vádmódosításában** akként módosította, hogy a vádirat tényállásában foglaltakat fenntartva – a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel – az indítványozót a **Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (új Btk.) 165. § (3) bekezdésének II. tételébe ütköző halált okozó foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés büntettével** vádolta meg, és indítványozta, hogy az eljáró bíróság az indítványozóval szemben 5 év letöltendő szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben állapítsa meg, továbbá a Btk. 52. § (1) bekezdés a) pontja alapján örökre tiltsa el az indítványozót az orvosi foglalkozástól.

a/3. Az első fokon eljáró **Székesfehérvári Törvényszék** 2016. május 12. napján kelt, **10.B.309/2014/255. számú ítéletében** az indítványozót **foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségében (új Btk. 165. § (1) bek.) találta bűnösnek**, ezért az indítványozót 1 év fogházban letöltendő szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

a/4. Az első fokú bíróság ítéletével szemben mind a vádhatóság (súlyosbításért), mind az indítványozó (felmentésért, ill. enyhítésért) fellebbezéssel élt.

a/5. A másodfokon eljáró **Fővárosi Ítéltábla** 2017. április 27. napján kihirdetett **4.Bf.232/2016/64. számú jogerős ítéletében** a Székesfehérvári Törvényszék 2016. május 12. napján kelt, 10.B.309/2014/255. számú ítéletét megváltoztatta, és az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztést 6 hónapra enyhítette, az elsőfokú bíróság ítéletének bünygyi költségekre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó vonatkozásában helybenhagyta.

a/6. Az első- és másodfokú ítélettel szemben az indítványozó **2017. június 26. napján a Kúriánál felülvizsgálati indítványt terjesztett elő**, kérve elsősorban a felmentésének kimondását, másodsorban az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A felülvizsgálati okokat részletesen a 2017. november 14. napján kelt „összefoglaló beadvány” tárgyú beadványomban fejtettem ki.

a/7. A Kúria a Budapesten, **2018. június 26. napján** megtartott tanácsülésen **Bfv.I.1182/2017/17. számon meghozott végzésében** a **Székesfehérvári Törvényszék, mint elsőfokú bíróság** 2016. május 12. napján kelt **10.B.309/2014/255. számú ítéletét**, a **Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság** 2017. április 27. napján kelt, a kihirdetéssel

jogerősség vált **4.Bf.232/2016/64. számú, ítéletét hatályában fenntartotta. (A Kúria végzését 2018. július 31. napján vettem át.)**

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Indítványozó az a) pont alapján a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette.

Az ügyben lezárult a felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, és indítványozó nem kezdeményezett perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az a) pont alapján az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőt (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartotta, tekintettel arra, hogy a **Kúria 2018. június 26. napján kelt, Bfv.I.1182/2017/17. számú végzését 2018. július 31. napján vettem át az indítványozó jogi képviselőjeként.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Tekintettel arra, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek terheltje, az indítványozó érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-a alapján a **bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre alapítja.**

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása:

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

T) cikk (1) bek.: „Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.”

(2) bek.: „Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.”

XXIV. cikk (1) bek.: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A.

1. Az első fokú ügyészség (Fejér Megyei Főügyészség) az indítványozóval szembeni vádat nagyrészt [REDACTED] gyermekgyógyász szakfelügyelő Országos Tisztifőorvosnak írt jelentésében rögzített, szakkérdésbe tartozó megállapításaira alapította. A nyomozati szakban a nyomozó hatóság által kirendelt igazságügyi orvosszakértők ([REDACTED] [REDACTED] a szakvéleményük elkészítéséhez szaktanácsadóként felkérték [REDACTED] gyermekgyógyász szakfelügyelőt (tekintettel arra, hogy a kirendelt [REDACTED] kompetenciájuk gyermekgyógyász kompetenciájába tartozó szakkérdésben), akinek a jelentését a kirendelt szakértők változtatás nélkül „beemelték” a szakértői véleményükbe.

Az első fokú bírósági eljárásban a nyomozati szakban kirendelt Veszprémi Intézet szakértői és az első fokú bíróság által kirendelt Győri Intézet szakértői olyan szakértői megállapításokat tettek, melyekkel szakértői kompetenciába tartozó kérdésekben megcáfolták [REDACTED] [REDACTED] tanú/szaktanácsadó jelentését és tanúvallomását.

2. A Székesfehérvári Törvényszék elsőfokú bíróság ítéletében az indítványozó büntetőjogi felelősségének körében – a jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben – az alábbiakat rögzítette:

2/1. „A VI.r. vádlott (indítványozó) foglalkozási szabályszegésétől függetlenül létrejött a kiskorú sértett életét, egészségét veszélyeztető helyzet, de a halálában őt gondatlanság sem terheli, a gyermek életét veszélyeztető folyamat azonban az ő mulasztása – az 1 éves szűrővizsgálat elmaradása – miatt nem szakadt meg.” (15. oldal utolsó bekezdése)

2/2. „A csecsemő súlyosan alultáplált, sorvadt volta alapján a halálához vezető kórfolyamat a halálát hónapokkal megelőzően kezdődött el, így az élete veszélyeztetve volt, kórházi kezelésre szorult volna. A halálát megelőzően hetekkel-hónapokkal megkezdett szakszerű, korszerű gyógykezelés esetén életének megmentésére esély lett volna.” (15. oldal 6. bekezdése)

2/3. Az elsőfokú bíróság az ítélete 26. oldal 7. bekezdésében rögzítette, hogy [REDACTED] [REDACTED] az Országos Tisztifőorvosi Hivatal felkérése alapján szakfelügyeleti vizsgálatot végzett [REDACTED] a ügyében”.

„Vizsgálata elsősorban a VI.r. vádlottnak a kiskorú sértettel kapcsolatos tevékenységére terjedt ki, amelyre előzetes értesítés nélkül, a VI.r. vádlott rendelőjében 2013. április 26-án került sor.”

[REDACTED] tanú vizsgálata során azt állapította meg, hogy „sem gyógyszer-, sem tápszerekiváltás nem történt és a VI.r. vádlott D és K-vitamin szedését nem írta elő, csak homeopátiás készítményeket írt fel”.

■■■■■ tanú vizsgálata során „kifogásolta, hogy VI.r. vádlott az által előírt ultrahang, széklet- és vizeletvizsgálat elmaradását nem kérte számon”.

.....-nő „álláspontja szerint a státuszvizsgálatok eredményei hiányállapotot tükröztek, amelyek nagyobb odafigyelést és követést indokoltak volna”.

tanú állítása szerint „a gyermek 1 éves korában fejlődéskövetési vizsgálatot kell végezni, amely nem törzskarton megújítást jelent, hanem fizikális vizsgálatot”. Ennek elmaradását tanú, és a tanú vallomása alapján az első fokú bíróság az indítványozó terhére róttá.

2/4. Az első fokú bíróság az ítélete 29. oldal 6. bekezdésében [REDACTED] [REDACTED] anú jelentése alapján rögzíti, hogy „a gyermek éhezésére utalt, hogy a széklete úgynevezett éhezéses széklet volt. Az utolsó orvosi dokumentáció az izomtömeg megfogyatkozását rögzítette. Dokumentált volt a lábfej ödéma és az úgynevezett éhezési vizenyő”

2/5. Az első fokú bíróság az ítélete 34. oldal 3-4. bekezdésében rögzítette, hogy indítványozó vonatkozásában a **tényállást az igazságügyi orvosszakértői véleményre és részben** [REDACTED] **tanú vallomására alapította.**

2/6. Az első fokú bíróság az ítélete 38. oldal 3-5 bekezdésében rögzíti, hogy indítványozóra az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (továbbiakban: Eütv.) rendelkezései, mint foglalkozási szabályok vonatkoztak. **Az Eütv. 81. § (3) bekezdése szerint az életkorhoz kötött szűrővizsgálatok közül az újszülöttek, valamint a tanköteles gyermekek jogszabályban meghatározott szűrése kötelező. A kiskorú részvételéről a törvényes képviselő köteles gondoskodni.** Ha e kötelezettségének a törvényes képviselő írásbeli felszólításra nem tesz eleget, az Eütv. alapján az egészségügyi államigazgatási szerv a szűrővizsgálatot elrendeli. Az **első fokú bíróság álláspontja szerint az életkorhoz kötött szűrővizsgálatokról szóló 51/1997. (XII. 18.) NM rendelet** (továbbiakban: Rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a Rendelet 1. számú melléklete tartalmazza a gyermekkori szűrővizsgálatokat, míg az **1. számú melléklet 3. pontja írja elő az 1 éves korban elvégzendő kötelező szűrővizsgálatot.**

2/7. Az első fokú bíróság az ítélete 38. oldal 6-8. bekezdésében kifejtette, hogy **az első fokú bíróság álláspontja szerint indítványozó mulasztása abban állt, hogy a gyermek 1 éves státuszvizsgálatát nem végezte el, a gyermek állapotát nem követte. Ezzel foglalkozása szabályait, vagyis az Eütv. és a Rendelet rendelkezéseit megszegte.** Az első fokú bíróság álláspontja szerint indítványozónak az I-IV. r. vádlottakat (szülők-nagyszülők) fel kellett volna szólítani a vizsgálaton való megjelenésre, és amennyiben ennek nem tesznek eleget, abban az esetben a gyermekjóléti szolgálatot kellett volna értesíteni, akik a gyermek vizsgálatának elvégzéséről intézkedhettek volna.

Az első fokú bíróság álláspontja szerint indítványozó a fenti mulasztással a foglalkozása szabályainak megszegésével a kezelési befejezése után elindult veszélyeztetési folyamatot nem szakította meg és ez vezetett a sajnálatos végkifejlethez.

2/8. Az első fokú bíróság [REDACTED] elentését és tanúvallomását egyebekben nem vette figyelembe a tényállás és a büntetőjogi felelősség megállapításakor.

3. Fellebbviteli Főügyészség, mint másodfokú ügyészség 2.Beüf.10.518/2016/5. sorszámú írásbeli fellebbezésének indítványozóra vonatkozó – jelen alkotmányjogi panasszal összefüggő – megállapításai:

3/1. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint **az első fokú bíróság a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségét túlnyomóan teljesítette,** ennek során részletesen kifejtette a vádlottak védekezése elvetésének okait. Indítványozó esetében azonban a másodfokú ügyészség álláspontja szerint az **indítványozó által elkövetett szakmai szabályszegések alapját képező normák között megemlítendő az Országos Gyermekegészségügyi Intézet által 2004. évben kiadott módszertani levél is,** amely a háziorvosok, házi gyermekorvosok, védőnők és gyermek-egészségügyi szakemberek számára készült, mintegy szakmai bibliaként „a gyermekbántalmazás és elhanyagolás megelőzése, felismerése és kezelése” címmel ([REDACTED] szakfelügyelő tárgyalási vallomásában tett erről említést). A másodfokú ügyészség álláspontja szerint többek között ezen alapul indítványozónak a gyermekvédelmi intézmények felé a jelzési kötelezettsége, mert a másodfokú ügyészség álláspontja szerint a szülői közreműködés hiánya miatt a praxisában veszélyeztetett gyermek állt a kezelése alatt.

4. A Fővárosi Ítéltábla másodfokú bíróság ítéletében az indítványozó büntetőjogi felelősségének körében – a jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben – az alábbiakat rögzítette:

4/1. [REDACTED] vádlott védője első, 2016. október 24. érkezett beadványában észrevételeket tett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában szereplő érvekre... Vitatta az 1 éves szűrővizsgálat kötelezőségére vonatkozó megállapítást, értelmezése szerint a vonatkozó rendelet szerint mindössze ajánlott, és nem kötelező előírás.

[REDACTED] vallomását már az elsőfokú eljárásban kifejtetekkel egyezően taglalta, és kifogásolta az elsőfokú ítélet e vallomásra alapított megállapításait, [REDACTED] tanúvallomásának kirekesztését indítványozta, mivel a tanút elfogultnak ítélte, aki kompetenciáját túllépve tett nyilatkozatot.

2017. január 09. napján érkezett beadványában csatolta a 2017. január 01. napján hatályba lépett 2016. évi CLXV. törvényt, amely módosította a gyermekek védelméről, a gyámügyi igazgatásról és az egészségügyi ellátásról szóló korábbi törvényt.

2017. január 27. napján érkezett észrevételében leszögezte, hogy az elsőfokú eljárásban felhívott módszertani levél nem jogszabály, ezért nem állapíthat meg általános érvényű jogokat és kötelezettségeket.

4/2. A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott elsőfokú határozatot valamennyi vádlott tekintetében a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással

együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy **az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.**

4/3. A megállapított tényállás azonban részben ítéletszerkesztési hiba folytán a Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjának II. fordulata szerint hiányos, és e törvényhely d) pontjára figyelemmel esetenként pontatlan volt. E hiányosság – nagyobb terjedelme ellenére – a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele nélkül orvosolható volt, figyelemmel arra, hogy valamennyi hiányosság, téves megállapítás az iratok tartalma alapján, továbbá ténybeli következtetés útján pótolható, helyesbíthető volt. A kifejtettekre figyelemmel a **másodfokú bíróság** a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított **tényállást kiegészítette, illetve helyesbítette:**

- „A 11. oldal 8. bekezdését azzal, hogy a [REDACTED] VI. rendű vádlott által 2012. február 17-én postázott beutaló feladása nincs dokumentálva, a beutaló írását a vizitlapon sem tüntették fel. (Budapest Főváros Kormányhivatala által készített jegyzőkönyv nyomozati iratok 505. oldal). Illetve azzal, hogy 2012. február 17-e után [REDACTED] VI. rendű vádlott nem ellenőrizte, hogy az általa megküldött ultrahang és labor vizsgálatra szóló beutaló alapján megtörténtek-e az előírt vizsgálatok. Elmaradt a vizsgálatok teljesülésének szülőktől történő számonkérése, illetve a VI. rendű vádlott nem élt az ún. „betegút” lekérdezésének lehetőségével, ami szintén az általa elrendelt vizsgálatok megtörténtének kiderítését szolgálta volna. Ennek következtében elmaradt a gyermek egy éves korában esedékes szűrővizsgálata, és ugyancsak a szülők tértivevényes levélben való értesítése az újabb orvosi vizsgálat esedékességéről és szükségességéről. [REDACTED] **házi gyermekorvos szakfelügyelő megállapításai a nyomozati iratok 1161. oldala, valamint tárgyaláson tett vallomása 52. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7-9. oldalai**”

- „A 12. oldal utolsó bekezdését azzal, hogy [REDACTED] VI. rendű vádlott annak ellenére, hogy [REDACTED] II. rendű vádlottal és családjával a kapcsolat felvételt és vizitot 2012. július 30-át követően nem tudta elérni (a telefont nem vették fel, a VI. rendű vádlottat nem hívták vissza) [REDACTED] VI. rendű vádlott ezt a körülményt nem jelezte a gyermekjóléti szolgálat felé. [REDACTED] I. rendű vádlott által telefonon előadott éhezéssel- és táplálkozási hiánytünetet felvető lábfejdéma közlése (2012.07.18.) után nem történt meg az intézeti felvétel kezdeményezése. [REDACTED] VI. rendű vádlott a csecsemő 9 hónapos koráig észlelte a sértett fejlődésében való elmaradását, rögzítette a kóros fejlődés tüneteit, ennek ellenére nem tett határozott lépéseket a fizikális és pszichomotoros kóros fejlődés okainak feltárására. Az ismételt sikertelen kapcsolat felvételt, az orvosi vizsgálatok kezdeményezésének elutasítását nem értékelte olyan súlyú veszélyeztettségként, amely a gyermekvédelmi jelzőrendszer értesítését megkövetelte volna, holott amennyiben a gyermekorvos azt tapasztalja, hogy utasításait nem tartják be, a gyermek egészségügyi ellátását késleltetik vagy elutasítják, ez a magatartás a gyermek veszélyeztetettségét megalapozó bejelentési kötelezettséget von maga után, amit [REDACTED] VI. rendű vádlott elmulasztott ([REDACTED] **házi gyermekorvos szakfelügyelő megállapításai a nyomozati iratok 1161. oldala, valamint tárgyaláson tett vallomása 52. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7-9. oldalai**). Az I-IV. rendű vádlottak átlagost lényegesen meghaladó jó életkörülményei, a sértettet körülvevő egyébként

rendezett viszonyok alapján nem látta indokoltnak a VI. rendű vádlott bármiféle intézkedés kezdeményezését.”

- „A 15. oldal 4. bekezdését azzal, hogy a **sértettnél pontosan meg nem állapítható időponttól és okból fennálló vízfejűség** okozhatott táplálási nehezítettséget a fokozott agyúri nyomás okozta gyakori hányás miatt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] orvosszakértők véleménye a nyomozati iratok 1088. oldala.”

4/4. Mivel az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat teljes körűen, logikai hibáktól mentesen, kellő alapossággal értékelte, ezért a másodfokú bíróság e bizonyítékértékelő tevékenység megismétlése nélkül – részben a védői felvetésekre is reagálva – az alábbiak hangsúlyozását tartotta szükségesnek:

- [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] orvosszakértők (utóbbi egészségbiztosítási szakorvosi képesítéssel is rendelkező szakértő) véleménye szerint az egészségügyi dokumentáció a sértettnél nem rögzített táplálási nehezítettséget, középfül-gyulladás lezajlása sem volt igazolható, illetve az sem, hogy ez okozta volna a vízfejűséget. Kifejtették, hogy amennyiben a sértett 4-6 hónapos korában szakszerű orvosi kezelésben részesül, úgy vízfejűségét észlelték volna és megfelelő terápiát alkalmazva a sértett halála elkerülhető lett volna. A vélemény szerint a **9 hónapos sértett 6500 gramm súlya** elmaradt a hasonló korú gyermekek súlyától, ám azonnali orvosi beavatkozással állapotán még javítani lehetett volna. Kifejtették, hogy a sértettnél a vízfejűség 4 hónapos korban már bizonyosan fennállt. A lábfejdagadást éhezési vizenyőként tartották értékelhetőnek.

Lényeges megállapítása volt az orvosszakértők észrevételeinek az, hogy amennyiben az I-IV. r. vádlottak védekezése szerint az V. r. vádlott kezelésének hatására a sértett hányásos panaszai valóban megszűntek, abban az esetben a boncolás során feltárt állapot kialakulásában jóval nagyobb szerepet játszott a táplálási hiányosság. Tehát a sértett halálához a hányás megszűnése esetén a táplálási hiányosság vezetett.

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] orvosszakértők egyetértettek a Győri Intézet orvosszakértői által előterjesztett véleménnyel. Kifejtették, hogy a **vízfejűség oka és kialakulásának pontos időpontja utólag nem állapítható meg**. Kifejtették, hogy a sértett fejlődése 4 hónapos koráig megfelelő volt, ami azt valószínűsítette, hogy a vízfejűség nem veleszületett rendellenesség volt. Kitartottak a korábbi véleményük mellett a halál oka tekintetében, amit a sértett tartós és részleges éhezésében határoztak meg. A sértett élete 4-6 hónapos korában megfelelő terápiával megmenthető lett volna, 9 hónapos korában már kórházi kezelésre lett volna szüksége. **Ugyanakkor a szegényes orvosi dokumentáció miatt nem tudták teljes bizonyossággal behatárolni az életveszélyes állapot kezdetének időpontját.**

- **Az Országos Gyermekegészségügyi Intézet által 2004. évben kiadott módszertani levélben szereplő előírásokat a házi gyermekorvosok, védőnők és gyermek-egészségügyi szakemberek a foglalkozásukra irányadó „szakmai bibliának” tekintik. Ebben található részletes útmutatás a gyermekbántalmazás és elhanyagolás megelőzésére, felismerésére és kezelésére. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] rendű vádlott védőjének az a meglátása, hogy az ügyben felmerült módszertani levél nem tekinthető**

kötelező előírásokat megszabó jogszabálynak, nem jelenti azt, hogy az abban szereplő előírások követése, betartása mellőzhető, figyelmen kívül hagyható lenne. A szakma szabályainak megfelelő magatartás tanúsítását nem csupán jogszabály, hanem adott esetben ezt a szintet el nem érő rendelkezések, utasítások, avagy kötelezően követendő szakmai szokások is előírhatják.

Az éves szűrővizsgálat, ha nem is volt kötelező jellegű, mégis olyan követendő előírás volt, amelynek elmulasztása szintén figyelemre méltó jelzésül szolgálhatott volna a VI. rendű vádlott számára.

4/5. A másodfokú bíróság által helyesbített, kiegészített, immár teljes körűen felderített tényállás alapján, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú bíróság helyesen következtetett valamennyi vádlott büntetőjogi felelősségére.

4/6. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az indítványozó

- Tisztában volt a gyermek születésének előzményeivel, otthonszülés tényével, a szülést követő újszülötti és anyai kötelező orvosi vizsgálat elmaradásával, védőnői szolgáltatás lemondásával, ami a VI. r. vádlottra fokozott terhet rótt, hiszen a **védőnő feladatait képező események figyelemmel kísérése, tevékenység ellátása is őt terhelte.**

Nem kísérte figyelemmel és nem kérte számon a családon a szopás mennyisége, a hozzátáplálás módja és mennyisége rögzítésének hiányát, a súlymérés elmaradását, holott ezeknek az adatoknak a mérése és ismerete elengedhetetlenül szükséges lett volna a gyermek 4,5 és 6 hónapos korában elért azonos súlya miatt.

A vízfejűség gyanújának felvetődése, illetve a sértett mozgásában észlelt rendellenesség ellenére **nem tett lépéseket**, jólehet a tünetet a pszichomotoros és szomatikus fejlődési stop gyanúját keltették fel, mint ahogy a fejkörfogat adata is.

Orvosi dokumentációját hiányosan vezette, az érdemi információ nyerésére több szempontból alkalmatlan volt.

A családdal való kapcsolat megszakadásakor a területen kívüli gyermeket **nem jelentette ki körzetéből.**

A hiányos ellenőrzés miatt **elmaradt a sértett 1 éves** kori fizikai vizsgálatokkal járó állapotfelmérése, **státuszvizsgálata.**

A VI. r. vádlott **értesült a sértett lábdagadásának tényéről**, valamint arról is, hogy a gyermek a természetgyógyásztól candida megbetegedésre kapott szert.

- A vízfejűség gyanújának felmerülése, a családdal való korábbi kapcsolattartás nehézsége alapján **mulasztás terheli** a fejlődési hanyatlással, táplálkozási problémákkal küzdő, fokozott odafigyelést igénylő gyermek tekintetében.

Mulasztás terheli amiatt, hogy nem intézkedett a gyermek érdekében eljárni képes személyek kötelessége teljesítésének előmozdítása végett. Erre nem hívta fel, nem figyelmeztette őket, nem kérte számon utasításainak, javallatainak betartását, nem szorgalmazta a vizsgálatokat, nem kérte el a hozzátartozóktól a leleteket.

A rendelkezésre álló adatok kellő gondossággal való értékelése esetén tudnia kellett, hogy a kivizsgálások elmaradtak, hiányzott a gyermek orvosi ellátása, hiszen az új háziorvos nem küldött számára jelzést az átjelentkezésről, ennek ellenére a gyermeket nem jelentette ki praxisából, noha a kijelentéssel világossá tehetné volna a sértett orvosi ellátásának hiányát.

A fenti, továbbá az utolsó látogatás során feltárt körülményekből, a telefonon közölt további állapotromlásnak tekinthető változásokból (lábdagadás okozta fehérjehiány), illetve a kezelés természetgyógyász által történő átvételéből **azzal is tisztában kellett lennie, hogy a sértett egészségét közvetlenül veszélyeztető helyzetbe került**, mégsem tett semmit a gyermekjóléti szolgálat felé történő jelzési kötelezettség teljesítésével a veszélyhelyzet elhárítása érdekében.

- ■■■■■ VI. r. vádlott gyermekorvosi szerepének megszűnésekor a sértett vízfejűsége még nem volt diagnosztizálva, ekkor még kétséget kizáró bizonyossággal a sértett életveszélyes állapota sem alakult ki.

- ■■■■■ VI. r. vádlott terhére a **foglalkozási szabályok szándékos megszegése megállapítható, hiszen azokat ismertsége ellenére többször megsértette**. Túlnyomó részt azonban adminisztrációs, figyelem felhívási és ellenőrzési kötelezettségek (sértett praxisból történő kijelentése, gyermekjóléti szolgálat felé történő jelzési kötelezettség) teljesítésének elmulasztása róható a terhére.

- A VI. r. vádlott a körzetébe bejelentett gyermekek nagy száma és azon belül is a jelentős számú körzeten kívül lakó gyermek létszám miatt nem tudott a kellő körültekintéssel eljárni, amikor **elmulasztotta a család fent írtakra való figyelmeztetését, illetve a mulasztás ellenőrzését, számonkérését**. E mulasztását a kellő körültekintés hiánya, tehát hanyagság idézte elő. **Az ennek talaján kialakult gondatlanság róható a terhére, hiszen mulasztásával a sértett egészségét közvetlen veszélynek tette ki.**

- A családdal való kapcsolat megszakadására figyelemmel e vádlott gondatlansága a sértett halálával nem hozható okozati összefüggésbe, arra nem terjedt ki, ugyanis nem értesült a sértettnek a 9 hónapos kora utáni történésekről. **A sértett az utolsó látogatáskor még nem volt a halálos kimenetelt előre vetítő állapotban, e vádlott tudomást sem szerezhetett arról, hogy a sértett a későbbiekben életveszélyes állapotba kerülhet.**

Amíg a sértett tényleges orvosi felügyeletét ellátta – a gyermek 9 hónapos koráig –, kétséget kizáró módon nem merült fel a sértett megfelelő mennyiségű és minőségű táplálékhoz jutásának hiánya.

5. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletében az indítványozó büntetőjogi felelősségének körében – a jelen alkotmányjogi panasszal összefüggésben – az alábbiakat rögzítette:

5/1. A felülvizsgálati indítvány elbírálására a Kúria a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulást tűzött ki, melyen a megtámadott határozatot a felülvizsgálati indítvánnyal érintett terheltek tekintetében a felülvizsgálati indítványban meghatározott okok alapján bírálta felül; emellett a 423. § (5) bekezdése alapján vizsgálata a 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, de a felülvizsgálati indítványokban nem hivatkozott esetleges eljárási szabálysértéseket is, ilyet azonban nem észlelt.

5/2. A felülvizsgálati indítványok részben a törvényben kizártak, részben alaptalanok.

5/3. A [REDAKT] . rendű terhelt érdekében a védője által benyújtott felülvizsgálati indítványnak azon része, amely [REDAKT] tanúvallomásának és szaktanácsadói véleményének felhasználását támadja, a törvényben kizárt...**Nem abszolút, hanem relatív eljárási szabálysértés ugyanis, ha a bíróság a tényállás megállapításánál törvényben kizárt bizonyítékokat is elfogadott (BH 2008.264.). A rendkívüli jogorvoslat ezért erre nem alapozható.**

5/4. Ezzel szemben az indítványozó ezekben a kifogásaiban anyagi jogi törvénysértés címén valójában a bizonyítékok mikénti értékelését, illetve az eljárási bíróságok mérlegelésének és a bűnösségre levont következtetéseinek helyességét, ezen keresztül pedig a tényállás megalapozottságát támadta, amikor arra hivatkozott, hogy a korábban szaktanácsadóként eljáró [REDAKT] a bírósági eljárásban tanúként hallgatták ki. [REDAKT] nem a büntetőügyben eljáró hatóságok felkérése alapján végzett szaktanácsadói tevékenységet, hanem az Országos Tisztiorvosi Hivatal felkérése alapján szakfelügyeleti vizsgálatot végzett. Tevékenysége ekként nem a Be. szerinti szaktanácsadói tevékenység volt, tanúkénti kihallgatása nem sértett eljárási szabályt.

5/5. A VI. rendű terhelt foglalkozási szabályszegésétől függetlenül létrejött a kiskorú sértett életét, egészségét veszélyeztető helyzet, de a halálában őt gondatlanság sem terheli, a gyermek életét veszélyeztető folyamat azonban az ő mulasztása – az 1 éves szűrővizsgálat elmulasztása – miatt nem szakadt meg.

5/6. A terhelt észlelte, hogy az Eütv. szerinti cselekvőképtelen sértett ellátására, gondozására köteles szülei és nagyszülei a hagyományos orvoslási módszerekkel szemben bizalmatlanok, észlelte, hogy a kapcsolatot vele megszakítják, ennek ellenére a sértettet az ellátási köréből nem jelentette ki, az életkorhoz kötött kötelező szűrővizsgálatok elvégzését nem ellenőrizte, dokumentációs kötelezettségének nem tett eleget {Eütv. 16. § (2) bek. a) pont; 21. § (1) bek.; 81. § (3) bek.; 136. §; 51/1997. (XII. 18.) NM rendelet 3. § (2) bek. a) pont; 4. § a) pont, (3) bek. a) pont}. Kisebb részben a terhére róható az is, hogy a kiadott, a védő által részletesen elemzett módszertani levélben foglaltak ellenére, a gyermek általa is feltételezhető veszélyeztetettsége esetén a kötelező törvényi előírás ellenére nem élt jelzéssel a gyermekjóléti szolgálatnál {a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 17. § (1) bek. a) pont, (2) bek. a) pont}.

Ezek a szabályszegések tették lehetővé, hogy a sértett 9 hónapos korától haláláig orvosi felügyelet és ellátás nélkül maradt...

5/7. Összességében tehát VI. rendű terhelt terhére rótt foglalkozási szabályok megsértésének lényege az, hogy bár már észlelte a gyermek egészségének veszélyeztetett voltát – így annak vízfejűségét -, rögzítette a kóros fejlődés tüneteit, amely kapcsán felmerült benne az elégtelen táplálás lehetősége is, ennek okait nem vizsgálta ki, a gyermek gondozóival való kapcsolat megszakadását figyelmen kívül hagyta. Az ultrahang vizsgálat elvégzését nem szorgalmazta, pedig annak függvényében lett volna megoldható a gyermek további kezelése, például shunt beültetésével. Nem követte tovább a gyermek sorsát, és nem tette meg azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek megakadályozhatták volna a szülőket és nagyszülőket a gyermek sérelmére megvalósított cselekmény folytatásában. Nem szorgalmazott további vizsgálatokat, nem kérte számon utasításai betartását, a kellő körültekintés mellett tudnia kellett, hogy a kivizsgálások elmaradtak, hiányzott a sértett orvosi ellátása. A lábdagadás (fehérjehiány) tényéről, a természetgyógyász általi kezelésekről értesült, az utolsó látogatás során feltárt körülményekből a VI. rendű terheltnek tudnia kellett, hogy a sértett egészségét közvetlenül veszélyeztető helyzetbe került, mégsem tett semmit a jelzési kötelezettség teljesítésével a veszélyhelyzet elhárítása érdekében, így a történeteket nem jelentette a gyermekjóléti szolgálatnak, akik hatósági eszközöket igénybe véve gondoskodhattak volna a gyermek egészségügyi ellátásáról. A halálos eredmény azonban majdnem 10 hónappal az után következett be, hogy a VI. rendű terhelt utoljára látta a gyermeket, és a halál lehetősége akkor még valóban nem merült fel. Így az a hanyag gondatlanság, amely a VI. rendű terhelt esetében a foglalkozási szabályok megszegésével összefüggésben megállapítható, a halálos eredménnyel valóban nem hozható összefüggésbe. A szabályszegések idejében ugyanis még kellő figyelem és körültekintés mellett sem kellett volna a gyermek halálának lehetőségével számolnia. Magatartásával ezért az általa is észlelt közvetlen veszélyt nem hárította el, mulasztásával azt fenn is tartotta, így szabályszegő mulasztásával, bár lett volna rá jogszabályok által is előírt lehetősége, nem szüntette meg a közvetlen veszélyhelyzetet, mint eredményt, és ezért az eredményért a gondatlan bűnössége ténylegesen fennáll.

A VI. rendű terhelt tehát szabályszegő mulasztásával – bár lehetősége lett volna rá – nem akadályozta meg a tényállásszerű eredmény bekövetkezését, illetve a közvetlen veszélyhelyzet fennmaradását, és ezért őt gondatlanság terheli (EBH 2007.1586).

5/8. A Kúria álláspontja szerint a VI. rendű terhelt esetében a foglalkozási szabályok megsértése vonatkozásában nem csak a „közvetlen gyógyítással” összefüggő foglalkozási szabályoknak van a bűnösséget megalapozó jelentősége. Az orvosi tevékenységgel ténylegesen összefüggő, a beteg gyógyulását, és így a közvetlen veszély elhárítását szolgáló egyéb szabályok megszegése – mint például az elmaradt bejelentési kötelezettség a gyermekjóléti szolgálat felé, mint az egyetlen, a háziorvos számára nyitva álló, a kezelés kikényszerítését szolgáló eszköz – is alkalmas a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés bűncselekménye megállapítására.

B.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései szerint:

T) cikk (1) bek.: „Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.”

(2) bek.: „Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.”

XXIV. cikk (1) bek.: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon** és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 99. § (1) bekezdése alapján, ha bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni.

1. A másodfokú bíróság olyan szakértői bizonyítást igénylő megállapításokat tett a tényállás részévé, ami kizárólag [REDAKT] anú tanúvallomásán alapul ([REDAKT] házi gyermekorvos szakfelügyelő megállapításai a nyomozati iratok 1161. oldala, valamint tárgyaláson tett vallomása 52. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7-9. oldalai), ráadásul a másodfokú bíróság által megállapított tényállásból a másodfokú bíróság a kirendelt orvosszakértők szakvéleményével ellentétes, téves jogi következtéseket vont le az indítványozó büntetőjogi felelősségét illetően. → Álláspontom szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróság megsértette az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseit, amikor szakértői bizonyítást igénylő kérdésben az indítványozó büntetőjogi felelősségét alapvetően [REDAKT] [REDAKT] tanúvallomására és szaktanácsadói véleményére alapította, és e körben nem a vonatkozó jogszabályokra támaszkodott, illetve gyermekgyógyász/házi gyermekorvos szakértő bevonásával nem folytatott le szakértői bizonyítást, valamint elfoaltságára való tekintettel nem zárta ki a bizonyítékok köréből [REDAKT] [REDAKT] tanúvallomását és szaktanácsadói véleményét ([REDAKT] házi gyermekorvos szakfelügyelő megállapításai a nyomozati iratok 1161. oldala, valamint tárgyaláson tett vallomása 52. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 7-9. oldalai).

A Legfelsőbb Bíróság BH 2008.12.326 számú eseti döntése, valamint a Fővárosi Ítéltábla Büntető Kollégiumának 5/2014. (IX.29.) BK. véleménye alapján [REDAKT] [REDAKT] nem szakértőként, hanem szaktanácsadóként történő bevonása a szakértői eljárásba nem felel meg a Be. eljárásjogi szabályainak, ugyanis a **Legfelsőbb Bíróság 2008/326. számú jogesete nem tekinti bizonyítási eszköznek a szaktanácsadó véleményét.** Ezt a problémát az eljáró bíróságok úgy próbálták kiküszöbölni, hogy [REDAKT] [REDAKT]

rendelete." → A másodfokú bíróság ítéletében [redacted] tanút idézve úgy hivatkozik a [redacted] 4-ben háziorvosok, házi-gyermekorvosok, védőnők, gyermekegészségügyi szakemberek részére **a gyermekbántalmazás és elhanyagolás megelőzése, felismerése és kezelése témakörében kiadott 1. sz. Módszertani levélre**, mint egyfajta „szakmai bibliára”.

Felvetődik a kérdés, hogy mi is az a módszertani levél, kötelező erővel bíró jogszabály, vagy csak egy ajánlás?

Az 1. sz. Módszertani levél maga is úgy fogalmaz, hogy „Jelen módszertani irányelv célja, hogy **segítséget nyújtson** gyermekorvosok, háziorvosok, védőnők számára a gyermekbántalmazás megelőzéséhez, felismeréséhez és kezeléséhez”.

A felmerült kérdés megválaszolásában maga az **Alkotmánybíróság foglalt állást a 3008/2014. (I.31.) AB végzésében**, amiben megállapította, hogy a módszertani levél nem jogszabály és nem közjogi szervezetszabályozó eszköz, ezért nem képezheti az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz eljárás tárgyát.

Az Alkotmánybíróság a [redacted] írt válaszlevéléből egyértelműen kiderül, hogy az Egyesület beadványa „nem bírálható el alkotmányjogi panaszként”, mivel egy korábbi alkotmánybírósági indítvány során megállapításra került, hogy „a módszertani levél nem jogszabály, így általános érvényű jogokat és kötelezettségeket sem állapíthat meg”.

[redacted] min. dr. [redacted] zott „szakmai bibliaként”, ami nem jogszabály, így jogokat és kötelezettségeket sem állapíthat meg, sértve ezzel indítványozó tisztességes eljáráshoz és törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogát, az igazságszolgáltatás pártatlanságába és elfogulatlanságába vetett bizalmat, valamint az Alaptörvény T) cikkének (1)-(2) bekezdésének rendelkezéseit.

3. A Kúria és az első-és másodfokon **eljárt bíróságok az alábbi jogszabályokat jelölték meg, mint amelyek rendelkezéseinek indítványozó megszegte:**

3/1. 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről (Eütv.)

Eütv. 16. § (2) Amennyiben a beteg cselekvőképtelen, és nincs az (1) bekezdés a) pontja alapján nyilatkozattételre jogosult személy, a beleegyezés és a visszautasítás jogának a (4) bekezdésben foglalt korlátok közötti gyakorlására – az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak figyelembevételével – a megjelölt sorrendben az alábbi személyek jogosultak:

a) a beteg törvényes képviselője, ennek hiányában

21. § (1) Cselekvőképtelen és korlátozottan cselekvőképes beteg esetén a 20. § (2) bekezdése szerinti ellátás nem utasítható vissza.

81. § (3) Az életkorhoz kötött szűrővizsgálatok közül az újszülöttek, valamint a tanköteles korú gyermekek jogszabályban meghatározott esetben való szűrése kötelező. A szűrővizsgálatra kötelezett kiskorú személy részvételéről a szűrővizsgálaton a törvényes képviselő köteles gondoskodni. Ha e kötelezettségének a törvényes képviselő írásbeli felszólításra sem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a szűrővizsgálatot elrendeli. A szűrővizsgálatot elrendelő határozat – közegészségügyi vagy járványügyi okból – fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.

136. § (1) A beteg vizsgálatával és gyógykezelésével kapcsolatos adatokat az egészségügyi dokumentáció tartalmazza. Az egészségügyi dokumentációt úgy kell vezetni, hogy az a valóságnak megfelelően tükrözze az ellátás folyamatát.

(2) Az egészségügyi dokumentációban fel kell tüntetni

- a) a betegnek az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvényben meghatározott személyazonosító adatait,
- b) cselekvőképes beteg esetén az értesítendő személy, kiskorú, illetve gondnokság alatt álló beteg esetében a törvényes képviselő nevét, lakcímét, elérhetőségét,
- c) a kórelőzményt, a kórtörténetet,
- d) az első vizsgálat eredményét,
- e) a diagnózist és a gyógykezelési tervet megalapozó vizsgálati eredményeket, a vizsgálatok elvégzésének időpontját,
- f) az ellátást indokoló betegség megnevezését, a kialakulásának alapjául szolgáló betegséget, a kísérőbetegségeket és szövődményeket,
- g) egyéb, az ellátást közvetlenül nem indokoló betegség, illetve a kockázati tényezők megnevezését,
- h) az elvégzett beavatkozások idejét és azok eredményét,
- i) a gyógyszeres és egyéb terápiát, annak eredményét,
- j) a beteg gyógyszer-túlérzékenységre vonatkozó adatokat,
- k) a bejegyzést tévő egészségügyi dolgozó nevét és a bejegyzés időpontját,
- l) a betegnek, illetőleg tájékoztatásra jogosult más személynek nyújtott tájékoztatás tartalmának rögzítését,
- m) a beleegyezés [15. § (3) bekezdés], illetve visszautasítás (20–23. §) tényét, valamint ezek időpontját,
- n) minden olyan egyéb adatot és tényt, amely a beteg gyógyulására befolyással lehet.

(3) Az egészségügyi dokumentáció részeként meg kell őrizni:

- a) az egyes vizsgálatokról készült leleteket,
- b) a gyógykezelés és a konzílium során keletkezett iratokat,
- c) az ápolási dokumentációt,
- d) a képalkotó diagnosztikus eljárások felvételeit, valamint
- e) a beteg testéből kivett szövetmintákat.

3/2. 51/1997. (XII. 18.) NM rendelet a kötelező egészségbiztosítás keretében igénybe vehető betegségek megelőzését és korai felismerését szolgáló egészségügyi szolgáltatásokról és a szűrővizsgálatok igazolásáról

3. § (2) Az (1) bekezdésben foglalt szűrővizsgálatok közül

a) az 1. számú melléklet tartalmazza a gyermekkori szűrővizsgálatokat,

1. számú melléklet az 51/1997. (XII. 18.) NM rendelethez

Életkorhoz kötött szűrővizsgálatok

1. 0–4 napos életkorban:

- a) teljes fizikális vizsgálat, különös tekintettel a fejlődési rendellenességek szűrésére,
- b) testtömeg, testhossz, fejkörfogat mérése és a hazai standardok szerinti értékelése,
- c) ideggyógyászati vizsgálat,
- d) csípőficam szűrése,
- e) érzékszervek működésének vizsgálata:
 - ea) hallás vizsgálata,
 - eb) látás vizsgálata,
- f) veleszületett anyagcsere-betegségek:
 - fa) galactosaemia (összgalaktóz-szint és Gal-1-PUT), hypothyreosis, biotinidáz hiány,
 - fb) tömegspektográfiás vizsgálattal, egy vizsgálati mintából: jávorfaszörp betegség (MSUD), tyrosinaemia I, II, citrullinaemia I (argininosuccinát synthase hiány, ASS), arginosuccinic aciduria (arginosuccinát lyase hiány, ASL), homocystinuria, rövid-láncú acyl-CoA dehydrogenase hiány (SCAD), közép-láncú acyl-CoA dehydrogenase hiány (MCAD), hosszú-láncú hydroxi-acyl-CoA dehydrogenase hiány (LCHAD), nagyon hosszú-láncú acyl-CoA dehydrogenase hiány (VLCAD), Carnitin-palmytoil transferase hiány (CPT-I, II), Carnitin transzport zavara (CT), multiplex acyl-CoA dehydrogenase defectus (glutársav aciduria GA II), beta-ketothiolase (oxothiolase) hiány, glutársav aciduria I (GAI), isovaleriánsav acidemia (IVA), metilmalonsav acidemia (MMA), propionsav acidemia (PA), 3-hydroxi-3-metilglutaryl-(HMG-)-CoA lyase, methylcrotonyl CoA karboxylase hiány (MCC) multiplex carboxylase hiány, phenylketonuria újszülöttkori szűrése.

2. 1, 3 és 6 hónapos életkorban:

- a) teljes fizikális vizsgálat, különös tekintettel a fejlődési rendellenességek szűrésére,
- b) mozgásszervi vizsgálat, csípőficam szűrése 4 hónapos korig,
- c) idegrendszer vizsgálata,
- d) rejtettheréjűség vizsgálata,
- e) a pszichomotoros és mentális fejlődés vizsgálata,
- f) érzékszervek működésének vizsgálata (látás, kancsalság, hallás),
- g) testhossz, testtömeg, fejkörfogat mérése, a fejlődés és tápláltsági állapot értékelése a hazai standardok alapján.

3. 1 éves életkorban és 6 éves életkorig évente → DE EZEK NEM KÖTELEZŐEN ELVÉGZENDŐ VIZSGÁLATOK AZ EÜTV. ALAPJÁN, CSAK AKKOR KELL ELVÉGEZNI AZ ORVOSNAK, HA A SZÜLŐ KÉRI!

- a) teljes fizikális vizsgálat,
- b) idegrendszer vizsgálata,
- c) rejtettheréjűség vizsgálata 2 éves korig, herék vizsgálata évente,
- d) testmagasság, testtömeg (fejkörfogat szükség szerinti mérése), a fejlődés és tápláltsági állapot értékelése hazai standardok alapján,
- e) a pszichés, motoros, mentális, szociális fejlődés és magatartásproblémák feltárása,
- f) érzékszervek működésének vizsgálata a szakmai irányelveknek megfelelően és a beszédfejlődés vizsgálata,
- g) mozgásszervek vizsgálata: különös tekintettel a lábstatikai problémákra és a gerinc rendellenességeire (tartáshiba, scoliosis),
- h) vérnyomás mérése 3–6 éves életkor között,
- i) korai fogászati szűrés és gondozás.

4. § Az életkorhoz kötött szűrővizsgálatok közül

- a) a háziiorvosi szolgálat feladatkörébe tartozik minden olyan szűrővizsgálat elvégzése, amelyre e rendelet nem jelöl ki más egészségügyi szolgáltatót, valamint e rendelet 3. számú mellékletében foglalt szűrővizsgálatokban való közreműködés, **→ DE CSAK AKKOR, HA A VIZSGÁLATOT A SZÜLŐ KÉRI ÉS ELVISZI RÁ A GYERMEKET!**

8. § (2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl a háziiorvosi szolgálat nyilvántartást vezet

- a) az általa elvégzett szűrővizsgálatok időpontjáról és eredményéről,
- b) más egészségügyi szolgáltató feladatkörébe tartozó szűrővizsgálatra – ideértve a külön jogszabály szerinti szájüregi szűrővizsgálatokat is – történő beutalásról és a vizsgálat eredményéről kiállított leletről,
- c) a szűrővizsgálat eredménye alapján a háziiorvosi szolgálat által gondozásba vett személyekről.

3/3. 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet a háziiorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről

4. § (2) A háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá:

- d) külön jogszabályban foglaltak szerint az életkorhoz kötött szűrővizsgálatok elvégzése és az egyes népegészségügyi célú, célzott szűrővizsgálatokban való közreműködés, valamint együttműködés az ellátási területén ilyen szűrővizsgálatot végző egészségügyi szolgáltatóval és a végrehajtásért felelős szervvel, **→ DE AZ EÜTV. 81. § (3) BEKEZDÉSE ALAPJÁN KÖTELEZŐEN ELVÉGZENDŐ SZŰRŐVIZSGÁLAT CSAK A 24 ÓRÁS ÉS A 6 ÉVES KORI!**

- (3) A gyermekorvosi ellátás keretében a háziorvos a (2) bekezdés b)–h) pontjában foglalt feladatok mellett a következő feladatokat látja el:

a) a csecsemők és gyermekek gyógyító-megelőző alapellátása, beleértve a tanácsadást is, → Az életkorhoz kötött szűrővizsgálatokról szóló 51/1997. (XII. 18.) NM rendelet 3. § (4) bekezdése szerint az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele során a háziorvos és a házi gyermekorvos (a továbbiakban együtt: háziorvos) a 2. számú mellékletben foglalt, az adott korcsoport számára ajánlott valamennyi, a szakellátás orvosa pedig a kompetenciájába tartozó szűrővizsgálatok igénybevételének lehetőségére köteles felhívni az általa ellátott biztosított, illetve törvényes képviselője (a továbbiakban együtt: biztosított) figyelmét. A háziorvos külön felhívja a biztosított figyelmét a 2. számú melléklet 1. pontjában foglalt szűrővizsgálat szükségességére.

A Rendelet 3. § (5) bekezdése alapján, amennyiben a biztosított az életkora szerint ajánlott szűrővizsgálat elvégzését kéri, azt az arra jogosult orvos az (6) bekezdésben foglalt kivétellel nem tagadhatja meg.

A fentiek alapján az eljáró bíróság álláspontunk szerint a vonatkozó jogszabályi rendelkezéssel ellentétes álláspontra helyezkedtek, amikor azt mondták ki ítéleteikben, hogy a Rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint a Rendelet 1. számú mellékletének 3. pontja alapján az 1 éves korban elvégzendő szűrővizsgálat kötelező. **A Rendelet 3. § (4)-(5) bekezdéséből ennek pont az ellenkezője olvasható ki, miszerint az 1 éves kori szűrővizsgálat az Eütv. rendelkezéseivel összhangban csak ajánlott, és nem kötelező!** A gyermekorvosnak a Rendelet 3. § (4)-(5) bekezdése kötelezően csak azt írja elő, hogy a szűrővizsgálatok igénybevételének lehetőségére köteles felhívni az általa ellátott biztosított, illetve törvényes képviselője figyelmét, és amennyiben a biztosított az életkora szerint ajánlott szűrővizsgálat elvégzését kéri, azt csak a Rendelet (6) bekezdésében foglalt kivételek fennállása esetén tagadhatja meg.

Álláspontom szerint a fentieket támasztja alá Kövér László Országgyűlés Elnöke részére 2016. október 12. napján T/12477 irományszámon „**egyes gyermekvédelmi és egészségügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek biztonságának és védelmének fokozása érdekében történő módosításáról**” címmel beterjesztett, és azóta az Országgyűlés által 2016. évi CLXV. törvénnyel elfogadott törvénymódosítási javaslat is.

A törvényjavaslat 8. §-a szerint az Eütv. 81. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kötelező egészségbiztosítás keretében igénybe vehető betegségek megelőzését és korai felismerését szolgáló egészségügyi szolgáltatásokról és a szűrővizsgálatok igazolásáról szóló miniszteri rendelet szerinti, 0-18 év közötti szűrővizsgálatok kötelezőek. A szűrővizsgálatra kötelezett kiskorú személy részvételéről a szűrővizsgálaton a törvényes képviselő köteles gondoskodni. Ha e kötelezettségének a törvényes képviselő nem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a szűrővizsgálatot határozattal elrendeli. A szűrővizsgálatot elrendelő határozat – közegészségügyi vagy járványügyi okból – fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható. Az egészségügyi államigazgatási szerv a határozatot megküldi a család- és gyermekjóléti központnak, valamint a gyámhatóságnak.”

A törvényjavaslat részletes indokolása a 8. §-hoz az alábbiakat rögzíti:

„Jelenleg csak az újszülöttek és a tanköteles korú gyermekek szűrése kötelező, azonban a gyermekek fejlődésének nyomon követése érdekében indokolt a gyakoribb szűrés, mely személyes megjelenést tesz kötelezővé, így a gyermek esetleges veszélyeztetettsége is nagyobb eséllyel kiszűrhető/észlelhető. A Javaslat értelmében megszűnne az a két lépcsős eljárás, mely szerint a gyermekkori szűrővizsgálatot elmulasztó törvényes képviselő számára előbb írásbeli felszólítás kerül kiadásra.”

A **törvényjavaslat 9. § (1) bekezdése** szerint az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Alapell. tv.) 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképtelen kiskorú törvényes képviselője a gyermek egészséges fejlődése érdekében köteles a háziorvossal, házi gyermekorvossal együttműködni, és a háziorvos, házi gyermekorvos által meghatározott időpontokban végzett szűrővizsgálatok, státuszvizsgálatok és kontrollvizsgálatok elvégzéséhez a korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképtelen kiskorú jelenlétét biztosítani. Ha a törvényes képviselő e kötelezettségének nem tesz eleget, a háziorvos, házi gyermekorvos kezdeményezésére az egészségügyi államigazgatási szerv a vizsgálatot határozattal elrendeli. Az egészségügyi államigazgatási szerv a határozatot megküldi a család- és gyermekjóléti központnak, valamint a gyámhatóságnak.”

A **törvényjavaslat 9. § (2) bekezdése** szerint az Alapell. tv. 8. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A háziorvos, házi gyermekorvos a gyermekvédelmi jelzőrendszer részeként jelzi a gyermek veszélyeztetettségét a család- és gyermekjóléti szolgálatnak, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben (a továbbiakban: Gyvt.) meghatározott esetekben hatósági eljárást kezdeményez. Ennek során a háziorvos, házi gyermekorvos a Gyvt. 11. § (1a) bekezdésében és 17. § (2)-(3a) bekezdésében foglalt alkalmazásával jár el.”

A törvényjavaslat részletes indokolása a 9. §-hoz az alábbiakat rögzíti:

A módosítással megvalósul a háziorvossal/házi gyermekorvossal történő együttműködés kötelezettsége, valamint a gyermek státuszának folyamatos személyes kontrollja.

A fentiek alapján azzal, hogy az eljáró bíróságok a vonatkozó jogszabályi rendelkezéssel szemben kötelezően elvégzendőnek tekintették az 1 éves kori szűrővizsgálatot, megsértették az indítványozó tisztességes eljáráshoz és törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogát, az igazságszolgáltatás pártatlanságába és elfogulatlanságába vetett bizalmat, valamint az Alaptörvény T) cikkének (1)-(2) bekezdésének rendelkezéseit.

3/4. 1997. évi XXXI. törvény a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról

17. § (1) Az e törvényben szabályozott gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot látják el – a gyermek családban történő nevelkedésének elősegítése, a gyermek

veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése érdekében – a törvényben meghatározott alaptevékenység keretében

a) az egészségügyi szolgáltatást nyújtók, így különösen a védőnői szolgálat, a háziorvos, a házi gyermekorvos,

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott intézmények és személyek kötelesek

a) jelzéssel élni a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgálatnál → Azt, hogy a gyermek veszélyeztetettsége fennállt, az eljáró bíróság nem orvosszakértői vélemény alapján állapították meg, hanem [REDACTED] tanúvallomása (jelentése) alapján, aki az 1. Számú Módszertani Levélre hivatkozott, ami viszont, ahogy korábban írtam, nem jogszabály és a benne foglalt rendelkezések ellentétben állnak az Eütv. rendelkezésével! A kirendelt szakértők orvosi adat hiányában nem tudták megmondani, hogy pontosan mikortól állt fenn a gyermeknél veszélyeztetett állapot! **Álláspontunk szerint az eljáró bíróságok emiatt is megsértették az indítványozó tisztességes eljáráshoz és törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogát, az igazságszolgáltatás pártatlanságába és elfogulatlanságába vetett bizalmát, valamint az Alaptörvény T) cikkének (1)-(2) bekezdésének rendelkezéseit.**

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek:

a) Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) **Ügyvédi meghatalmazásom** eredeti példányát a kérelemhez mellékelem.

c) Az **indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról szóló nyilatkozatának** eredeti példányát a kérelemhez mellékelem.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

Első fokú ügyészség vádirata

Első fokú bíróság ítélete

Másodfokú bíróság ítélete

Felülvizsgálati indítvány

Felülvizsgálati indítvány kiegészítése 1

Felülvizsgálati indítvány kiegészítése 2

Kúria végzése

e.) Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a tárgyi ügy teljes iratanyagát az első fokú bíróságtól szíveskedjen beszerezni és döntése meghozatalánál figyelembe venni.

Kelt: Budapest, 2018. szeptember 06.

Tisztelettel:

Dr. Kreisz Gyula Máté ügyvéd

